

РЕШЕНИЕ

№ 4904

гр. София, 18.09.2020 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, Първо отделение 5 състав,
в публично заседание на 10.09.2020 г. в следния състав:

СЪДИЯ: Владимир Николов

при участието на секретаря Мая Георгиева, като разгледа дело номер **3646** по описа за **2020** година докладвано от съдията, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда на чл. 156 – 161 от ДОПК.

Образувано е по жалба на [фирма], [населено място], ЕИК[ЕИК], със съдебен адрес – [населено място], [улица], ет. 1, чрез адв. Балкански, срещу Ревизионен акт № Р-22221018003398-091-001 / 03. 10. 2019 г., издаден от органи по приходите при ТД на НАП С., частично потвърден и изменен с Решение № 322 / 27. 02. 2020 г. на директора на Дирекция „ОДОП”.

В жалбата се излагат съображения, че обжалвания ревизионен акт /РА/ е незаконосъобразен, поради неправилно извършеното преобразуване на финансовия резултат, тъй като въпрос на счетоводна политика на дружеството е по какъв начин ще отчита извършените разходи. Излага съображения, че дори и да се възприеме тезата на данъчните органи, резултата ще бъде същия. Представя писмени бележки. Прави искане за присъждане на разноските по делото, съобразно приложен списък. Ответникът - директора на Дирекция „Обжалване и данъчно – осигурителна практика - С., чрез процесуалния си представител, счита жалбата за неоснователна. Претендира юрисконсултско възнаграждение.

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД С.-ГРАД, след като обсъди доводите на страните и прецени представените по делото доказателства, приема за установено от фактическа страна следното:

Със заповед за възлагане на ревизия (ЗВР) № Р-22221018003398-020-001 от 12. 06. 2018 г., издадена от М. С., като заместник на К. М., съгласно Заповед №

РД-84-2200-600 / 21. 05. 2018 г. на директора на ТД на НАП С., изменена със ЗВР № Р-22221018003398-020-002 / 01. 10. 2018 г. издадена от К. М. на длъжност началник сектор „Ревизии“ - оправомощена със Заповед № РД-01-803 / 07. 06. 2017 г. на директора на ТД на НАП С., е възложено извършването на ревизия на [фирма], за определяне задълженията на дружеството за корпоративен данък за периода 01. 01. 2012 г. – 31. 12. 2017 г. и по ЗДДС за периода 01. 12. 2012 г. – 31. 01. 2018 г. Ревизията е следвало да завърши до 14. 12. 2018 г.

Резултатите от ревизията са обективирани в Ревизионен доклад № Р-22221018003398-092-001 / 17. 07. 2019 г.

В срока по чл. 117, ал. 5 от ДОПК, не са постъпили писмени възражения.

Ревизията е приключила с Ревизионен акт /РА/ № Р-22221018003398-091-001 / 03. 10. 2018 г., издаден от органа възложил ревизията и ръководителя на ревизията, като е връчен на електронен адрес на дружеството на 11. 10. 2019 г.

С две споразумения между страните е продължен срока за произнасяне от страна на решаващия орган общо с два месеца.

С Решение № 322 / 27. 02. 2020 г. на директора на дирекция „ОДОП“ С., оспорения РА е отменен в частта на установените задължения по ЗДДС, като е изменен и потвърден в частта на задълженията по ЗКПО. Решението е връчено на електронен адрес на 02. 03. 2020 г.

С жалба вх. № 53-04-238 / 12. 03. 2020 г., е оспорен РА, в потвърдената и изменена част и по съдебен ред.

С атакувания в настоящото съдебно производство Ревизионен акт № Р-22221018003398-091-001 / 03. 10. 2018 г., издаден от органи по приходите при ТД НАП С., в частта изменена и потвърдена с Решение № 322 / 27. 02. 2020 г. на директора на Дирекция „ОДОП“ на жалбоподателя [фирма], [населено място], са определени задължения за корпоративен данък както следва: за 2012 г. в размер на 4 301,57 лв.; за 2013 г. в размер на 32 780,75 лв.; за 2016 г. в размер на 0,00 лв. (но коригиран финансов резултат) и за 2017 г. в размер на 15 549,13 лв. и съответните и лихви за забава.

При така установените факти, АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД С.-ГРАД обосновава следните правни изводи:

Обжалва се в срок, подлежащ на обжалване ревизионен акт, от надлежна страна, за която е налице и интерес от обжалването, поради което жалбата е процесуално допустима.

Разгледана по същество жалбата е ЧАСТИЧНО ОСНОВАТЕЛНА по следните съображения:

Обжалваният ревизионен акт, е издаден от компетентен орган в кръга на определените му в закона правомощия. Видно е, че РА е подписан с електронен подпис, като по делото са представени доказателства за наличието на квалифициран електронен подпис на ревизиращия екип, поради което не са налице основания за прогласяване на нищожност на РА.

При издаването му обаче, е допуснато твърдяното от жалбоподателя нарушение на материалния закон.

В хода на ревизията е установено, че за 2012 г. [фирма] е подало ГДД по ЗКПО с деклариран счетоводен финансов резултат – счетоводна печалба в размер на 28 147,00 лв., формиран положителен данъчен финансов резултат в размер на 28 160,18 лв. и полагащ се корпоративен данък в размер на 2 816,02 лв.

След извършените корекции е установен положителен данъчен финансов резултат в размер на 43 015,66 лв. и полагащ се данък в размер на 4 301,57 лв.

За 2013 г. дружеството е подало ГДД по ЗКПО с деклариран счетоводен финансов резултат – счетоводна печалба в размер на 49 967,98 лв., формиран положителен данъчен финансов резултат в размер на 80 223,42 лв. и полагащ се корпоративен данък в размер на 8 022,34 лв.

Счетоводният финансов резултат на дружеството за 2013 г. е преобразуван в посока увеличение, на основание чл. 23, ал. 2, т. 1 от ЗКПО, във връзка с чл. 77, ал. 1 от ЗКПО, със сумата от 456 483,95 лв., формирана от неправомерно изписване по кредита на сметка 651 на сумата от 187 749,89 лв. и по кредита на сметка 613 на сумата от 268 734,06 лв., срещу дебитиране на сметка 602. След извършените корекции е установен положителен данъчен финансов резултат в размер на 536 707,37 лв. и полагащ се данък в размер на 53 670,74 лв.

За 2016 г. е подадена е ГДД по ЗКПО с деклариран счетоводен финансов резултат – счетоводна печалба в размер на 29 132,11 лв. и формиран положителен данъчен финансов резултат в размер на 0,00 лв. Деклариран е надвнесен корпоративен данък в размер на 500,00 лв.

Счетоводният финансов резултат за 2016 г. е коригиран в посока увеличение, на основание чл. 78 от ЗКПО във връзка с чл. 81 от ЗКПО със сумата на приходите от отписани задължения, възникнали през 2011 г, в размер на 16 660,77 лв. На основание чл. 70, ал. 1 от ЗКПО, счетоводният финансов резултат по отношение на приспадналата загуба е намален с остатъка на неприспадналата загуба от минали години в размер на 55 324,12 лв. След извършената корекция е установен данъчен финансов резултат и корпоративен данък в размер на 0,00 лв.

За 2017 г. е подадена ГДД по ЗКПО с деклариран счетоводен финансов резултат – счетоводна печалба в размер на 21 554,98 лв., формиран положителен данъчен финансов резултат в размер на 7 187,49 лв. и полагащ се корпоративен данък в размер на 718,75 лв. След приспадане на авансови вноски е определен надвнесен данък в размер на 297,25 лв.

Счетоводният финансов резултат за 2017 г е преобразуван в посока увеличение със сумата в размер на 29 800,00 лв., на основание чл. 78 от ЗКПО във връзка с чл. 81 от ЗКПО, представляващи сумата на приходите от отписани задължения, възникнали през 2012 г. и 167 475,18 лв., на основание чл. 23, ал. 2, т. 1 от ЗКПО, във връзка с чл. 77, ал. 1 от с.з., отчетените по сметка 602 разходи, които не се признават за данъчни цели.

На основание чл. 70, ал. 1 от ЗКПО счетоводният финансов резултат по отношение на приспадналата загуба е намален с остатъка на неприспадналата загуба от 2015 г. в размер на 100 156,49 лв. След извършените корекции е установен положителен данъчен финансов резултат в размер на 221 123,44 лв. и полагащ се данък в размер на 22 112,34 лв.

В същото време от страна на решаващия орган (стр. 23 от решението, предпоследното изречение) е прието, че извършеното преобразуване на счетоводния финансов резултат на дружеството за 2013 г. със сумата от 187 749,89 лв. и за 2017 г. със сумата от 32 659,63 лв., е неправилно и незаконосъобразно. С тези доводи издадения РА е изменен от директора на Дирекция „ОДОП“ за съответните години.

В хода на настоящото производство е прието заключение на вещо лице по допуснатата съдебно счетоводна експертиза. Видно е, че заключението не е оспорено от страните,

като същото се базира изцяло на направените от вещото лице изчисления, поради което съдът го кредитира изцяло.

По отношение на 2012 г.

От страна на ревизиращия екип е извършена проверка на счетоводния амортизационен план и данъчния амортизационен план при която е установено, че в данъчния амортизационен план за активи, попадащи в категория III – транспортни средства, без автомобили, са начислени амортизации при амортизационна норма 25%, вместо законоустановената – 10% за актив моторна лодка.

Установено е също така, че по счетоводна сметка 602 „Разходи за външни услуги” за 2012 г. са отчетени разходи в размер на 3 505,48 лв. за наем на кейово място за яхта за 2011 г. по фактури, издадени от [фирма], като според ревизиращите органи тези разходи е следвало да бъдат отчетени през 2011 г.

Съдът намира тези изводи за правилни и законосъобразни. Видно е, че в жалбата не са изложени никакви доводи в тази насока, като освен това заключението на ССЧЕ не включва тази година.

В същото време, е безспорно, че амортизацията за моторна лодка попада в трета категория съгласно чл. 55, ал. 1, т. 3 от ЗКПО, поради което неправилно е начислявана по-висока амортизация съобразно категория V. При това положение за 2012 г. неправомерно е намален счетоводния финансов резултат на дружеството със сумата от 176 531,53 лв., вместо със сумата от 165 181,53 лв., на основание чл. 54, ал. 1 от ЗКПО.

Също така неправилно разходите за наем за 2011 г., са отчетени през 2012 г. в нарушение на счетоводното законодателство. На основание чл. 77, ал. 1 от ЗКПО разходите, отчетени в нарушение на счетоводното законодателство не се признават за данъчни цели в годината на счетоводното им отчитане.

С оглед гореизложеното съдът намира жалбата за неоснователна в тази си част.

По отношение на останалите години, в които е променен финансовия резултат и са определени нови задължения, съдът изцяло се позовава на изготвената ССЧЕ, която както беше посочено, не е оспорена от страните.

Видно е, че вещото лице подробно е анализирано доставките по фактурите издадени от [фирма], [фирма] и [фирма], както и съпътстващите ги документи и тяхното осчетоводяване. Според вещото лице фактурите касаят строително-монтажни работи, извършени по отношение на ДМА собственост на жалбоподателя. Вещото лице също така сочи, че всички фактури са придружени със съответните документи, като са заверени съответните сметки.

Видно е, че на стр. 21 и 22 от решението на решаващия орган са изложени мотиви от които е видно, че няма спор, че тези разходи са извършени, но неправилно същите са осчетоводени, като разходи за външни услуги, а не като разходи за придобиване на ДМА.

От страна на дружеството се сочи, че тъй като са извършвани множество дейности още от 2012 г. и не се е знаело кога ще приключат същите е използван този метод на отчитане.

Съдът намира, че в случая след като и вещото лице сочи, че тези разходи са реално осъществени, няма основание да не бъдат признати и отчетени като разход за дружеството, след като в действителност са извършени.

По отношение на 2015 г. с издадения РА не са установени задължения, но видно от заключението на вещото лице, ако се следва логиката на решаващия орган и

неправилно разходите посочени на стр. 23 от решението в размер на 70 015,55 лв. са прехвърлени през 2017 г. с довода, че същите следва да се отчитат в периода на възникването им, то тогава същите следва да отчетат през 2015 г., когато са извършени. При това положение отчетената загуба в ГДД в размер на 160 068,10 лв. следва да се промени на данъчна загуба в размер на 227 921,68 лв. за 2015 г. За 2016 г. финансовия резултат е данъчна загуба в размер на 4 170,73 лв., като общо за двете години натрупаната данъчна загуба е в размер на 232 092,41 лв.

Общо приспадналата сума за 2015 г. и 2016 г. е 55 324,12 лв., поради което остава за приспадане 176 768,29 лв.

При това положение данъчния финансов резултат за 2017 г. след приспадналата данъчна загуба в размер на 176 768,29 лв. е данъчна печалба в размер на 5 240,21 лв., която сума е дори по-малка от определената от дружеството в подадената ГДД данъчна печалба в размер на 7187,49 лв.

Предвид изложеното, настоящият съдебен състав на Административен съд София-град приема, че обжалвания ревизионен акт е незаконосъобразен, в частта за определените задължения и увеличения финансов резултат за 2013 г., 2016 г. и 2017 г., поради което подлежи на отмяна в тази си част.

При този изход на спора, ще следва ответника да заплати на жалбоподателя направените по делото разноски, каквото искане има редовно направено. Съобразно представения списък на разноските, се претендират такива в размер на 50 лв. държавна такса, 500 лв. депозит за експертиза и 5000 лв. за адвокатско възнаграждение. Съдът намира, че следва да се присъдят разноски само в размер на 550 лв., тъй като няма доказателства за заплатеното адвокатско възнаграждение. Действително представен е договор за правна защита и съдействие за обжалване на РД и евентуално издадения въз основа на него РА, като е договорено възнаграждение в размер на 5300 лв. без ДДС. Видно е, че договора е подписан (стр. 523) на 19. 08. 2018 г. В същото време е представена фактура (стр. 524), в която обаче се сочи като основание договор за правна защита от 16. 10. 2018 г., какъвто не е представен. Видно е също така, че сумата по фактура е 5000 лв. без ДДС или 6000 лв. с ДДС, което е различно от договореното 5300 лв. без ДДС (или 6360 лв. с ДДС) по договора от 19. 08. 2018 г. В тази връзка приложеното извлечение по сметка отново се касае за сумата от 6000 лв., но очевидно същата касае друг договор сключен между страните. Доколкото по договора от 19. 08. 2018 г., не се представени доказателства, за извършеното плащане, разноски в тази връзка не следва да се присъждат.

Така мотивиран, Административен съд София-град, I-во отделение – 5 състав:

Р Е Ш И :

ОТХВЪРЛЯ жалбата на [фирма], [населено място], ЕИК[ЕИК], срещу Ревизионен акт № Р-22221018003398-091-001 / 03. 10. 2019 г., издаден от органи по приходите при ТД на НАП С., в частта му потвърдена с Решение № 322 / 27. 02. 2020 г. на директора на Дирекция „ОДОП”, в която са определени задължения за корпоративен данък за 2012 г. в размер на 4 301,57 лв. и съответните лихви за забава

ОТМЕНЯ по жалба на [фирма], [населено място], ЕИК[ЕИК], Ревизионен акт № Р-22221018003398-091-001 / 03. 10. 2019 г., издаден от органи по приходите при ТД на НАП С., в частта му потвърдена и изменена с Решение № 322 / 27. 02. 2020 г. на директора на Дирекция „ОДОП”, в която са определени задължения за корпоративен

данък за 2013 г. в размер на 32 780,75 лв.; за 2016 г. е коригиран финансовия резултат и за 2017 г. в размер на 15 549,13 лв. и съответните и лихви за забава.

ОСЪЖДА Дирекция „Обжалване и данъчно-осигурителна практика“ С. – С., [улица], да заплати на [фирма], [населено място],[жк], [жилищен адрес] вх. „Б“, ет. 1, ап. 24, ЕИК[ЕИК], направените по делото разноски в размер на 550 (петстотин и петдесет) лева.

РЕШЕНИЕТО подлежи на обжалване с касационна жалба пред Върховен административен съд на Република България, в 14-дневен срок от съобщението.

СЪДИЯ: